

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

Î N C H E I E R E

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Artiom Ghidicov împotriva Evelinei Ghidicov

(desfacerea căsătoriei)

și cererea reconvențională

Evelina Ghidicov împotriva lui Ghidicov Artiom, intervenient accesoriu
Direcția pentru protecția drepturilor copilului s. Centru mun. Chișinău
(stabilirea domiciliului copilului minor cu mama, încasarea pensiei de
întreținere a copilului minor)

împotriva deciziei din 2 iulie 2025 a Curții de Apel Centru

(dosarul nr: 2ra-820/25
Nr. PIGD 2-23175539-01-2ra-18112025-1)

Dezacordul recurenței cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. O. Boțan)
Curtea de Apel Centru (jud. V. Arhip, N. Ghedrovici, D. Corlăteanu)

11 martie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, recursul declarat de Artiom Ghidicov,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*
Ion Munteanu,
Gheorghe Stratulat, *judcători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 7 noiembrie 2024, Artiom Ghidicov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Evelinei Ghidicov cu privire la desfacerea căsătoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. Reclamantul a indicat că, la 24 mai 2014 la OSC Sectorul Centru mun. Chișinău, a fost înregistrată căsătoria dintre Artiom Ghidicov și Evelina Ghidicov, fapt confirmat prin certificatul de căsătorie, eveniment înregistrat și trecut în Registrul actelor de stare civilă sub nr. *****. Din căsătorie, la 24 august 2014, s-a născut *****. A relevat că, părțile nu mai formează o familie, nu locuiesc împreună, conviețuirea în comun pe viitor nu este posibilă, nu dorește termen de împăcare, iar referitor la domiciliul copilului părțile au stabilit că, acesta va fi cu mama ei, Ghidicov Evelina.

3. La 3 iulie 2024, avocata Olga Iovu, în interesele Evelinei Ghidicov a depus acțiune reconvențională împotriva lui Artiom Ghidicov, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului s. Centru mun. Chișinău cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor cu mama, încasarea pensiei de întreținere a copilului minor și compensarea cheltuielilor de judecată.

4. Ghidicov Evelina nu a obiectat asupra desfacerii căsătoriei, propunând chiar soluționarea amiabilă, refuzată de pârât. Din căsătorie, la 24 august 2014, s-a născut fiica minoră *****, care după despărțire a rămas în grija mamei, aceasta asigurând condiții corespunzătoare pentru creșterea și dezvoltarea copilului, motiv pentru care solicită stabilirea domiciliului copilului cu mama. A menționat că pârâtul contribuie lunar cu sume între 1 000–1 500 lei, insuficiente raportat la necesitățile copilului, solicitând stabilirea pensiei de întreținere în cuantum de 5 000 lei lunar, ținând cont de starea materială a părților, de minimul de existență (3 542 lei în anul 2023), de creșterea costului vieții și de necesitățile reale ale copilului. A invocat, totodată, problemele grave de sănătate ale copilului, care necesită tratamente costisitoare, inclusiv în afara Republicii Moldova, precum și prevederile Convenției privind drepturile copilului, potrivit cărora părinții poartă responsabilitatea principală pentru creșterea și dezvoltarea acestuia, în interesul superior al copilului. De asemenea, a solicitat compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 8 000 lei. Prin avizul-concluzie nr. 205/24 din 11 octombrie 2024, Direcția pentru protecția drepturilor copilului s. Centru a constatat

că reclamanta dispune de condiții satisfăcătoare de trai pentru creșterea și educarea copilului minor.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

5. Prin hotărârea din 7 noiembrie 2024 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Ghidicov Artiom. S-a desfăcut căsătoria încheiată între Artiom Ghidicov și Evelina Ghidicov, la 24 mai 2014 la OSC Sectorul Centru mun. Chișinău și trecută în registrul actelor de stare civilă la nr. *****. În rest, cererea de chemare în judecată depusă Artiom Ghidicov s-a respins ca neîntemeiată. Pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei și eliberarea certificatului de divorț, s-a încasat de la Artiom Ghidicov în beneficiul Statului taxa de stat în mărime de 500 % din unitatea convențională stabilită, eliberând-o pe Evelina Ghidicov de la plata taxei de stat. S-a admis parțial acțiunea reconvențională înaintată de Evelina Ghidicov. S-a stabilit domiciliul copilului minor ***** cu mama. S-a încasat de la Artiom Ghidicov în beneficiul Evelinei Ghidicov pensia pentru întreținerea copilului minor ***** în sumă bănească fixă în mărime de 5 000 de lei/lunar pentru copil, începând cu 4 iulie 2024 până la atingerea majoratului de către copil. S-a încasat de la Artiom Ghidicov în beneficiul lui Evelinei Ghidicov suma de 8 000 de lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică și suma de 200 de lei cu titlu de cheltuieli pentru taxa de timbru. S-a încasat de la Artiom Ghidicov în beneficiul Statului taxa de stat în mărime de 2 350 de lei. În rest, cererea de chemare în judecată depusă Ghidicov Evelina, s-a respins ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

6. La 13 noiembrie 2024, Artiom Ghidicov a declarat apel împotriva hotărârii din 7 noiembrie 2024 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe în partea încasării pensiei de întreținere a copilului minor și compensării cheltuielilor de judecată, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care cuantumul pensii de întreținere să fie micșorat de la 5 000 de lei la 1 771,05 de lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

7. Prin decizia din 2 iulie 2025, Curtea de Apel Centru a respins apelul declarat de Artiom Ghidicov și a menținut hotărârea din 7 noiembrie 2024. S-a încasat de la Artiom Ghidicov în beneficiul Evelinei Ghidicov, suma de 4 000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, în rest cererea cu privire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică, s-a respins.

8. În motivarea deciziei, instanța de apel a reținut că, în cazul în care copilul minor, ***** , se află la întreținerea mamei, iar conform reglementărilor legale

ambii părinți sunt obligați la întreținerea copiilor lor minori, corect a fost reținut de către instanța de fond că, apelantul/pârât Ghidicov Artiom, urmează să achite pensia pentru întreținerea copilului minor *****, până la atingerea majoratului acestuia. Or, ambilor părinți le revine responsabilitatea de a asigura cele mai bune condiții de viață pentru creșterea și dezvoltarea acestuia, conducându-se în primul rând de interesul superior al copilului minor.

9. Curtea de apel a menționat că veniturile declarate de apelant nu reflectă cu certitudine capacitatea reală de plată a acestuia, întrucât relația de rudenie cu conducătorul unității poate permite declararea formală a unor venituri inferioare veniturilor efectiv obținute. În contextul celor menționate, cu referire la cuantumul pensiei alimentare în mărime de 5 000 de lei/lunar, admisă de către instanța de fond, instanța de apel a considerat una echitabilă în raport cu obligațiile ambilor părinți, iar cuantumul pensiei de întreținere în mărime de 1 771,05 lei/lunar, pe care apelantul Artiom Ghidicov este de acord să o achite, este una insuficientă pentru întreținerea copilului minor, or, necesitățile copilului prezumă, pe lângă minimul de existență, cheltuieli legate de procurarea hainelor, medicamentelor, cheltuieli necesare creșterii și evoluării echilibrate a copilului. Diferența dintre suma stabilită de instanță și cea acceptată de apelant nu reflectă un abuz sau o împovărare excesivă, ci rezultă din aplicarea criteriilor legale privind necesitățile copiilor, nivelul de trai al părinților, precum și obligația de a asigura interesul superior al minorilor. În plus, cuantumul de 5 000 de lei pentru copilul minor nu este stabilit arbitrar, ci reflectă o contribuție proporțională cu posibilitățile reale ale apelantului și cu nevoile copilului justificată pe termen lung.

10. Referitor la cheltuielile de judecată, Curtea de Apel a apreciat că, reclamanta intimată a făcut dovada suportării acestora (bonul de plată nr. 222856 din 24 mai 2024 și bonul de plată nr. 222921 din 2 aprilie 2024), precum și de a admite parțial cererea cu privire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică suportate în instanța de apel, doar în cuantum de 4 000 de lei, fiind făcută dovada suportării doar a acestora, întrucât în afară de bonul de plată nr. 232092 din 8 mai 2025, avocatul intimatei nu a prezentat niciun raport privind acțiunile realizate.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

11. La data de 17 noiembrie 2025, Artiom Ghidicov a depus o cerere de recurs împotriva deciziei din 2 iulie 2025, solicitând casarea acesteia, precum și a hotărârii din 7 noiembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în partea ce ține de încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor, stabilită în sumă bănească fixă de 5 000 lei lunar. Totodată, recurentul a solicitat pronunțarea unei noi hotărâri, prin care pensia de întreținere să fie stabilită în cuantum de 2 000 lei lunar, respingerea integrală a cererii privind încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică, precum și admiterea taxei de stat în favoarea statului în cuantum proporțional.

12. În motivarea recursului, recurentul a invocat că pensia de întreținere stabilită în cuantum de 5 000 lei lunar nu este întemeiată, întrucât probele administrate în cauză nu au valoare probantă. Sub acest aspect, recurentul a reiterat argumentele expuse anterior în cererea de apel. Totodată, referindu-se la cheltuielile de judecată, acesta a susținut că instanțele inferioare au apreciat în mod vădit nerezonabil probele, și anume bonurile, în partea ce ține de încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică, motiv pentru care a solicitat respingerea integrală a acestora. În drept, recurentul și-a întemeiat cererea pe prevederile art. 432 alin. (1) lit. e) CPC.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

13. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

14. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

15. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

16. Art. 433 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat;

e) problema juridică invocată în recurs nu este de o importanță fundamentală pentru dezvoltarea jurisprudenței;

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

17. Art. 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

18. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată menționează că, Curtea de Apel Centru a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 2 iulie 2025 (Vol. II, f.d. 24).

19. Decizia integrală a Curții de Apel Centru a fost expediată participanților la proces la 18 septembrie 2025 (Vol. II, f.d. 39). Deși la dosar este anexată dovada de expediere a deciziei, nu este prezent avizul de recepție care să confirme recepționarea de către recurent. Prin urmare, recursul declarat la 17 noiembrie 2025 se consideră depus cu respectarea termenului stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă.

20. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă.

21. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

22. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

23. Pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

24. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

25. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre

probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

26. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție aderă la argumentele dezvoltate de Curtea de Apel Centru, întrucât acestea sunt fondate pe o interpretare corectă a normelor de drept material și procedural incidente cauzei, precum și pe o analiză riguroasă a circumstanțelor de fapt dovedite prin probatoriul administrat.

27. Recurentul a formulat obiecții față de quantumul pensiei pentru întreținere și față de cheltuielile pentru asistență juridică, considerând că în lipsa unor probe privind veniturile oficiale, pensia de întreținere urmează a fi determinată reieșind din minimul de existență stabilit de Biroul Național de Statistică. Asemenea susțineri nu relevă o pretinsă aplicare eronată a normelor de drept material sau procedural, ci expun exclusiv un mod subiectiv de apreciere a situației de fapt și a probatoriului administrat.

28. În jurisprudența sa (*decizia nr. 2rac-32/23, §48, decizia nr. 2ra-489/23, §51, decizia nr. 2ra-188/25, §48, decizia nr. 2ra-1258/23, §40-43*), Curtea Supremă de Justiție a tranșat deja faptul că lacunele în probatoriu nu pot fi înlocuite cu presupuneri referitoare la conținutul și întinderea drepturilor și obligațiilor într-un raport juridic. Astfel, hotărârea judecătorească nu poate fi întemeiată pe simple presupuneri ci doar pe probe.

29. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că instanța de apel a efectuat o verificare completă a raportului juridic dedus judecății, a identificat corect natura obligațiilor ce revin părinților. Concluziile instanței de apel au fost rezultate din cercetarea multiaspectuală a probelor și având în vedere interesul superior al copiilor.

30. În acest context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Artiom Ghidicov ca fiind vădit neîntemeiat, prin urmare inadmisibil.

31. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Artiom Ghidicov.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat